

Andrzej Krzyszowski, Wiktor Kudra

Przystanki, st. 16 (GAZ 111), gm.
Szamotuły, woj. poznańskie, AZP
50-22/15

Informator Archeologiczny : badania 30, 138-139

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

POKRZYWNICA , st. 2, gm. Pawłów, woj. kieleckie, AZP 84-68/142	osada kultury lużyckiej (wczesna epoka żelaza) Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Bartłomieja Koniecznego. Finansowane przez inwestora – Okręgową Dyрекcję Gospodarki Wodnej w Warszawie. Drugi sezon badań.
Polanowice , st. 1, gm. Gubin, woj. zielonogórskie	patrz: wczesne średniowiecze
Popławy , st. 14, gm. Brańsk, woj. białostockie	patrz: środkowa i późna epoka brązu
PROSZKOWA , st. 1, gm. Wołów, woj. wrocławskie, AZP 74-26/62	cmentarzysko kultury lużyckiej (okres halszacki C) Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Joannę Domańską (Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu). Finansowane przez PSOZ. Trzeci sezon badań. Przebadano powierzchnię około 2 arów. Odsłonięto 32 groby (nr nr 133–164). Wyróżniono 11 grobów ciałopalnych popielnicowych czystych, 3 zniszczone, 12 grobów z jamami, w tym kilka z resztkami stosu, oraz 7 pochówków–kenotafii. Te ostatnie zalegały w niewielkiej odległości od siebie, w piasku bądź w jamach grobowych. Część grobów miała obstawę kamienną, nieliczne obsypane były skorupami. W wyposażeniu znajdowało się 16 przystawek. Wyroby z żelaza (noże, szpile, kółko) oraz z brązu (naszyjnik, kółko) znaleziono w 1/4 pochówków. Mniej licznie reprezentowana była ceramika malowana, wydobyta tylko z pięciu grobów. Część cmentarzyska badana w 1996 r. wydaje się starsza od przebadanej w poprzednich sezonach. Sugestię tę zdaje się potwierdzać ceramika z cechami V okresu epoki brązu oraz miseczki malowane – forma znana już z przelomu epoki brązu i okresu halszackiego.
PRUSZKÓW , st. VII, gm. loco, woj. warszawskie AZP 58-64/11	osada kultury lużyckiej (okres halszacki) osada hutnicza kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich, faza A_v/B) cmentarzysko kultury przeworskiej (okres wpływów rzymskich, faza B) osada wczesnośredniowieczna (XII–XIII w.) Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone 27 kwietnia i od 1 do 20 września przez mgr. Marka Czarneckiego (Archeology and Art Warszawa, na zlecenie PSOZ). Finansowane przez inwestora prywatnego. Drugi sezon badań. Badania prowadzono w południowej części stanowiska (w granicach działek nr ew. 117 i 475 przy ul. Inżynierskiej). Łącznie przebadano powierzchnię 3 arów. W miejscu tym na początku XX w. istniało niewielkie wyniesienie, na którym podczas wybierania piasku dokonywano przypadkowych odkryć. Obecnie w czterech wykopach natrafiono pod warstwą piaszczysto-żwirowego humusu na całec oraz liczne wkopy współczesne. Brak było jakichkolwiek śladów warstwy kulturowej i materiałów zabytkowych. Prawdopodobnie ta część stanowiska została całkowicie zniszczona w przeciągu ostatnich kilkudziesięciu lat. Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Starożytnego Hutnictwa Mazowieckiego w Pruszkowie. Badania będą kontynuowane.
Przystanki , st. 12 (GAZ 115), gm. Szamotuły, woj. poznańskie	patrz: neolit
PRYZSTANKI , st. 16 (GAZ 111), gm. Szamotuły, woj. poznańskie, AZP 50-22/15	osada kultury lużyckiej/kultury pomorskiej (wczesna epoka żelaza) ślady osadnictwa nowożytnego Ratownicze badania wykopaliskowe na trasie gazociągu Rosja-Niemcy, przeprowadzone przez mgr. Andrzeja Krzyszowskiego przy współpracy Wiktora Kudry (Ośrodek Naukowo-Konserwatorski PKZ sp. z o.o. w Poznaniu). Finansowane przez EuRoPol Gaz SA. w Warszawie. Drugi sezon badań. W ramach wykopu o wymiarach 220 x 2,8 m przebadano powierzchnię 616 m².

W wyniku badań sondażowych odkryto 4 obiekty, z których pozyskano 12 przedmiotów krzemiennych.

Materiały z badań przechowywane są czasowo w Ośrodku Naukowo-Konserwatorskim PKZ sp. z o.o. w Poznaniu.

Badania wykopaliskowe zakończono do czasu budowy drugiej nitki gazociągu.

Puck, st. 15,
gm. loco, woj. gdańskie

patrz: środkowa i późna epoka brązu

Pysznicza, st. 1,
gm. loco, woj. tarnobrzeskie

patrz: środkowa i późna epoka brązu

Radojewice, st. 29, gm. Dąbrowa Biskupia, woj. bydgoskie

patrz: neolit

Rakszawa, st. 12,
gm. loco, woj. rzeszowskie

patrz: neolit

Rejowiec, st. 2 (GAZ 234),
gm. Skoki, woj. poznańskie

patrz: wczesne średniowiecze

Robertowo, st. 17,
gm. Brudzeń Duży, woj. płockie

patrz: wczesne średniowiecze

ROMATOWO, ST. 2,
gm. Mochowo,
woj. płockie,
AZP 45-53/26

- osada kultury łużyckiej lub pomorskiej (wczesna epoka żelaza)
- cmentarzysko kultury łużyckiej lub pomorskiej (okres halszacki D – wczesny i środkowy okres lateński)

Ratownicze badania wykopaliskowe w związku z niszczeniem stanowiska przez intensywną orkę, przeprowadzone w sierpniu przez mgr. Andrzeja Tucholskiego (PSOZ Płock). Finansowane przez PSOZ i Urząd Gminy Mochowo. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 200 m².

Przebadano wschodni stok cypla wzniesienia oraz północną część stanowiska. Uchwycono północną granicę cmentarzyska ciałopalnego, rejestrując obecność trzech grobów popielnicowych (zniszczonych wskutek prac polowych i wykopu pod wapno). W tej części cmentarzyska zaobserwowano również nieokreślony obiekt przypominający bruk kamienny, złożony z dwóch warstw otoczków ułożonych jedna na drugiej, w rzucie poziomym w kształcie zbliżonym do prostokąta o zaokrąglonym wschodnim boku. Kamienie stanowiące konstrukcje były silnie przepalone, podobnie jak około 20 centymetrowa warstwa pod nimi. Na powierzchni I wieńca kamiennego znajdowały się luźno rozproszone fragmenty ceramiki, ułamki kości ludzkich i węgle drzewne. Być może było to miejsce ciałopalenia. We wschodniej części stanowiska natrafiono na jeden obiekt ziemny (prawdopodobnie relikty półziemianki), wewnątrz którego w wypełniku odkryto kilkadziesiąt fragmentów ceramiki charakterystycznej dla późnych faz kultury łużyckiej oraz duży fragment naczynia kultury pomorskiej.

Badania należy kontynuować.

RUDA, st. st. 3-6,
gm. Grudziądz,
woj. toruńskie,
AZP 32-44/st. st. 11-14

- ślady osadnictwa kultury późnej ceramiki wstęgowej, kultury pucharów lejkowatych i kultury amfor kulistych (schyłkowy neolit)
- osada z okresu halszackiego i okresu lateńskiego
- osada z okresu wpływów rzymskich
- ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego
- osada późnośredniowieczna
- osada nowożytna

Weryfikacyjno-sondażowe badania wykopaliskowe, w związku z projektowaną budową autostrady A-1, przeprowadzone w październiku przez mgr. Pawła Gurtowskiego (Instytut Archeologii i Etnologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu). Finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad. Pierwszy sezon badań. Stanowisko odkryte w 1981 r.